

N:o 32.

Af herr **Lybeck** m. fl., om nedsättning af straffrântan å statslån åt enskilda jernvägsaktiebolag.

Vid beviljandet af lån åt enskilda jernvägsaktiebolag ur af Riksdagen därför anslagna medel har hittills föreskrifvits, att, derest till betalning förfallet belopp icke i stadgad ordning erlades, låntagande bolaget borde derå gälda sex procent årlig ränta, intilldess samma belopp blefve behöri gen inbetaldt.

Då nämnda räntefot är väsentligt högre än den allmänt gällande, samt det icke lærer vara afsedt att staten, som å upplånade medel nu betalar en effektiv ränta af endast 3,682 procent, skall draga någon vinst af utlåningen till de enskilda jernvägsaktiebolagen, anse vi, att omförmälda straffrânta bör nedsättas till samma procenttal, efter hvilken ränta beräknas å lånens kapitalbelopp. Vi hemställa derfor,

att Riksdagen ville, i fråga om de lån, hvilka staten hittills lemnat eller hädanefter må komma att lemna till enskilda jernvägsaktiebolag, besluta att, derest till betalning förfallet belopp icke i föreskrifven ordning erlägges, låntagaren skall derå gälda ränta efter den procent, hvarmed lånets hufvudstol förräntas vid det uteblifna inbetalningsbeloppets förfallotid, och

att detta beslut må tillämpas från och med innevarande år.

Stockholm den 29 januari 1897.

C. Lybeck.

Theodor Odelberg.

Knut Tillberg.

N:o 33.

Af herr **Wærn**, om tullfrihet för vissa varor vid införsel från Norge.

Genom meddelande i Post- och Inrikes tidningar för den 9 sistlidne december af protokoll, hållet vid sammanträde den 2 oktober 1896 med de för deltagande i förhandlingar om nya bestämmelser rörande Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden förordnade svenska och norska ombuden, har kunskap om slutliga resultatet af dessa förhandlingar erhållits.

Man har deraf erfarit, att ombuden i många och viktiga frågor blifvit ense. I andra har enighet mellan dem icke uppnåtts, och om dessa hafva, sedan ombudens förhandlingar afslutats, rådplägningar om möjlighet att på tillfredsställande sätt lösa dem fortgått mellan svenska och norska regeringarne. Dessa rådplägningar lära ännu icke vara afslutade, men det har försports, att den enda eller väsentliga frågan, om hvilken enighet mellan regeringarne hittills icke kunnat vinnas, skulle vara det af de norska ombuden framställda förslaget till ett sista moment af § 3 i mellanrikslagen: